

Avenc de Can Pobla

Matadepera

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	La Mola
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada:	1008

Coordenades:

Latitud:	41.63868
Longitud:	2.01965
UTM Est (X):	418352
UTM Nord (Y):	4610125

Classificació

Número de fitxa	08120 - 363
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08119A001000300000YB
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa:	dl., 19/04/2021 - 16:41

Descripció

Des de Can Pobla, pujar pel Camí dels Monjos cap a la Mola. Abans d'arribar a la Roca Colom, deixar el camí per entrar, a mà esquerra per un corriol senyalitzat en direcció a la Canal de Can Pobla. L'avenc se situa sota l'anomenat Balcó de la Roca Colom. La cavitat està estructurada sobre una diàclasi N50O'S50E. Les aportacions d'aigua han eixamplat amb el pas del temps el conducte subterrani fins a l'actualitat.

A l'exterior, està protegit per una barana semicircular de ferro. La boca està coberta per dos grans blocs. Accedint per l'escletxa dona pas a una rampa que va a parar a un ressalt de 4 metres. Després del ressalt, s'inicia un pou amb una rampa molt inclinada que permet arribar a una profunditat de 46 metres. A partir del pou, en direcció nord s'accedeix a un nou pou de colades que retorna a la mateixa planta que l'anterior.

Observacions:

Es recomana no entrar si no és amb un professional de l'espeleologia. La pràctica de d'aquest esport comporta un factor de risc elevat si no es tenen uns coneixements tècnics bàsics que es poden adquirir a la Federació Catalana d'Espeleologia.

Història

L'avenc surt esmentat sense cap més altra dada en el recull espeleològic de Faura i Sans (FAURA:1909). A la Guia monogràfica de Sant Llorenç del Munt (1935), el 12 de novembre de 1922, membres del Centre Excursionista de Terrassa, hi accedeixen per primera vegada amb l'objectiu de localitzar fauna. No és fins el mes de novembre de 1948, on sembla que membres del GES-CMB efectuen una exploració de la totalitat de la cavitat, atorgant-li una fondària de 41 metres.

El 23 d'abril de 1978, A. Buil i Xavier Badiella, membres del SIS-CET realitzen la primera topografia de l'avenc.

Els avencs són cavitats naturals on predomina la component vertical. Poden ser d'un sol pou o amb varis i comunicats entre sí a través de galeries. La majoria d'avencs són el resultat d'infiltracions disperses, però d'altres, coneguts com els engolidors, absorbeixen un curs considerable d'aigua. Els avencs que es produeixen per la dissolució de la roca necessiten que sigui soluble a l'aigua. La més adient és la roca calcària, que al reaccionar amb l'aigua es dissol formant formes geomorfològiques denominades carst.

L'any 1889, el francès Edouard Alfred Martel, els batejà amb el nom d'avenc, nom d'origen occità "aven". A Catalunya però poden rebre altres noms, tot i que el més popular és "avenc": bòfia, canya, caricau, grallera, forat, cigalera, bavorell, pou o bufador.

Existeixen tres tipus d'avencs. Els de dissolució, que es troben a la zona no saturada o d'infiltració d'un massís, on l'aigua té un sentit descendent a partir de les fissures verticals, que amb el temps i de mica en mica dissoldrà la roca, formant els pous. Aquests s'aniran engrandint i agafen una forma normalment de secció circular o el·líptica.

Els avencs per enfonsament, són el resultat de l'esfondrament d'una volta rocosa degut al buit del dessota. Són més grans, amb les formes més arrodonides i a la base acostumen a tenir un amuntegament de blocs irregulars.

Finalment hi ha el que s'anomena esquerdes de despeniment. Aquests avencs es formen quan s'obra una esquerda a prop d'un cingle; són estrets i en forma de tascó. Es poden trobar entre les capes que han lliscat horitzontalment entre elles.

Bibliografia

BADIELLA, Xavier (1981). L'Avenc de Can Pobla. Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa, 25; pp. 383-384. Terrassa.

CES-CMB (1974). Catálogo espeleológico de la provincia de Barcelona, pp. 198. Club Montañés Barcelonés. Diputación Provincial de Barcelona.

ANDRÉS, O.; ASSENS, J.; MONTORIOL, J. (1955). El funcionamiento actual del sistema hipogeo de la Canal de Can Poble. Sant Llorenç del Munt. Barcelona, dins Speleon, VI, pp. 127-154. Universidad de Oviedo.

FAURA i SANS, M. (1909). Recull Espeleològic de Catalunya. Sota Terra. Club Muntanyenc I, p 26. Barcelona.

FONT i SAGUÉ, N. (1897). Catàlech espeleològic de Catalunya. But. CEC VII. Barcelona.

SUADES, Ramon; SENYAL, Jordi (2020). Mapa Interactiu de Sant Llorenç del Munt i serra de l'Obac.

